

ons funktionsmåde. Lissabon-traktaten indebærer dermed, at det retlige forbehold også aktualiseres for det politi- og strafferetlige samarbejdes vedkommende.

De foranstaltninger, som Danmark ikke deltager i, omfatter herefter hele området for retlige og indre anliggender. Dette følger af, at protokollens artikel 1, stk. 1, fortsat henviser til traktatafsnit IV (afsnit V) om et område for frihed, sikkerhed og retfærdighed. Vedrørende forbeholdets konsekvenser for opnåelsen af et kvalificeret flertal/blokerende mindretal ændres henvisning i artikel 1 til den nye traktatbestemmelse herom i TEUF art. 205, stk. 3 (art. 238, stk. 3).

Selve formuleringen af forbeholdets virkninger i protokollen præciseres på enkelte punkter.

I art. 2 klargøres to aspekter vedrørende Danmarks position.

For det første klargøres det i artikel 2, at Danmark i tilfælde af ændringer til bestående retsakter fra søjle 3 forbliver tilknyttet til disse eksisterende mellemstatslige retsakter uændret. Denne præcisering skal ses i sammenhæng med, at Lissabon-traktaten i artikel 9 i protokollen om overgangsbestemmelser indebærer, at når en søjle 3-retsakt efter Lissabon-traktatens ikrafttræden ændres (ved en ny søjle-1-retsakt), vil hele den samlede retsakt få status som en (overstatslig) søjle 1-retsakt. Med præciseringen i forbeholdsprotokollens art. 2 understreges, at den hidtidige søjle 3-retsakt - uanset dette - fortsat vil gælde for Danmark, dvs. i overensstemmelse med Edinburgh-aftalen, der fastlægger, at Danmark alene deltager i RIA-samarbejde på mellemstatsligt grundlag.

For det andet bestemmes det, at Danmark ikke er underlagt den fulde domstolskontrol med hensyn til eksisterende søjle 3 retsakter. Denne præcisering skal ses i sammenhæng med, at Lissabon-traktaten i dens protokol om overgangsbestemmelser, artikel 10, indfører en regel om, at den hidtidige begrænsede domstolskontrol for søjle 3 retsakter alene fortsætter i en overgangsperiode på 5 år fra Lissabon-traktatens ikrafttræden. Derefter sker der overgang til fuld domstolskontrol - men altså ikke for Danmarks vedkommende. (Hvis en retsakt fra søjle 3 inden da ændres, indtræder fuld domstolskontrol med hensyn til den pågældende retsakt for de medlemslande, der deltager i ændringen, men altså ikke for Danmark).

Uanset klargøringen på disse to punkter vil Danmark gradvist blive udelukket fra samarbejdet om politi- og strafferet, herunder bekæmpelse af terror og organiseret kriminalitet, som følge af det eksisterende forbehold. Navnlig vil Danmark allerede fra Lissabon-traktatens ikrafttræden være udelukket fra at deltage i vedtagelsen af nye retsakter og ændringsretsakter til bestående søjle-3-retsakter. Hvor eksisterende søjle-3-retsakter ikke ændres, men helt ophæves og erstattes af nye søjle-1-retsakter, vil Danmark også glide helt ud af det pågældende samarbejde.

I en erklæring fra regeringskonferencen inviteres EU's lovgivende myndigheder til så vidt muligt og hvor relevant at ændre eller erstatte de bestående retsakter fra søjle 3 inden for den 5-årige periode.

I en ny bestemmelse i forbeholdsprotokollens art. 2a præciseres det, at protokollen ligeledes finder anvendelse på de regler, der fastsættes på grundlag af den nye bestemmelse i TEUF art. 16B (art. 16), når disse regler vedrører medlemslandenes behandling af personoplysninger under udøvelsen af aktiviteter, der omfattes af traktatafsnit IV (afsnit V), kapitel 4 og 5, dvs. det politi- og strafferetlige samarbejde.

Da det retlige forbeholds anvendelsesområde udvides, vil anvendelsesområdet for den særlige Schengen-bestemmelse i Protokollens artikel 5, der omnummereres til art. 4, blive udvidet tilsvarende. Den omfatter nu alle foranstaltninger inden for retlige og indre anliggender, der er en videreudvikling af Schengen-samarbejdet. Bestemmelsen er i øvrigt uændret bortset fra visse redaktionelle ændringer.

I en erklæring, der knytter sig til protokollen vedrørende Danmark, bemærker regeringskonferencen sig, at Danmark har erklæret, at Danmark ikke vil benytte sin stemmeret til at forhindre vedtagelsen af bestemmelser, der i kraft af det retlige forbehold ikke skal gælde for Danmark. Erklæringen sigter på situationer, hvor bestemmelser om retlige og indre anliggender, der ikke er bindende for Danmark, måtte være indeholdt i en retsakt, der også har hjemmel i andre dele af traktaten og dermed også indeholder bestemmelser, som er bindende for Danmark. Erklæringen bygger således på den forudsætning, at Danmark bevarer sin stemmeret, hvor en sådan tværgående retsakt vedtages, men ikke er bundet af de dele af retsakten, der måtte falde ind under det retlige forbehold.